

כי תשא

ידי אדר תשפ"ה

גליון מס' 469

אפריון שלמה

המרכז הרוחני

לע"נ משה בן רחמה לע"נ אלברט אברהם בן חנה
לע"נ מרים בת אסתר לרפואת אבלין בת גורגיה
לרפואת שלמה בן מרים הי"ו

איפה הראש?

"כי תשא את ראש בני ישראל".
אומר 'אור החיים' הקדוש: "כי החוטא גורם בחטאו כפיפת ראשו, כי בחינת הרע מהותה היא אל ארץ תביט כי שפלה היא. ובחינת הקדושה היא נשיאת ראש והרמת המהות והאיכות".
אדם יכול ללכת על שתיים עד סוף החיים שלו...
אבל אם פניו נשואות מטה - הוא בהמה... "נמשל כבהמות נדמו!"
פעם אחת הגיעו שני מגדלי בקר בבהלה אל ר' יצחק מנאשכיו...
אבל השמש עמד בפתח ואמר: "אין כניסה!".
המנהג של הצדיק היה לסגור את עצמו בחדר, ואף אחד לא היה רשאי להפריע לו... רק כשהוא היה פותח מעצמו את הדלת, היו נכנסים הקהל כדי להתברך ולקבל עצה.
שני היהודים התחננו אל השמש שיכניס אותם פנימה...
"תבין מדובר במגיפה קשה שפרצה בעדרי הבקר שעיר, שוורים חסונים מתים כזבובים, ועדרים שלימים נעלמו כלא היו...
אנחנו חייבים להיכנס אל הצדיק כדי לקבל ברכה, לפני שהנגף יגיע גם לעדרים שלנו... כל דקה היא קריטית וחשובה!".
אמר להם השמש: אני מצטער, אין כניסה אל הרב עד שהוא בעצמו לא פותח את הדלת...
אמרו לו הבוקרים: תבין, זה לא רק העסק שלנו פה...
כספי יתומים ואלמנות מושקעים בגידולי העדרים שלנו, ואם לא ניכנס אל הצדיק הרגע, זה עלול לעלות להרבה אנשים ביוקר...
כל דקה מתים בעיר עשרות שוורים!!!
השריון של לב השמש התחיל להתמוסס, בכל זאת מדובר על כספים רבים, והתזמון הוא קריטי ביותר עבור פרנסתם של עשרות יהודים.
הוא פינה להם את הדרך לעלות בסולם אל חדרו של הרב...
כשהם פתחו את הדלת, הם ראו את הרב עטוף בטלית ומעוטר בתפילין יושב ועוסק בסתרי תורה בקדושה וטהרה...
כששמע את הדלת נפתחת הרים את ראשו לראות לפשר הדבר, ועיניו עמדו כמשתוממות ופיו נפער בתדהמה... השמש ראה שהרב נעשה חיזור וכמעט שנתעלף, הוא ניסה לדבר איתו אבל הרב לא הגיב... לאחר כמה דקות התעשת הרב, הוא שמע את זעקת הבוקרים ובירך אותם... אך יצאו יצאו מבית הרב והמגיפה נעצרה!
פנה הרב אל השמש ואמר לו: "אני לא מבין, אתה יודע שאני מאוד מקפיד שאף אחד לא יפריע בזמן הלימוד, למה נתת להם להיכנס??!"
השמש התחיל להתנצל: "רביה, זו היתה שעת הדחק... פרנסתם של יתומים ואלמנות עלו על משקל דעתי... מה יכולתי לעשות??!"
אמר לו הרב: "נהגת נכון... טוב עשית, אבל תדע לך שאני לא סתם מקפיד על כך. כשאני לומד אני מצוי בעולמות עליונים, ואני נדרש לרדת 10 מדרגות עד שאני מגיע לעולם הגשמי כדי לקבל קהל...
כשנפתחה הדלת, ראיתי שני שוורים לבושים כבני אדם, וכמעט התעלפתי... חשבתי לעצמי איך פרות עולות בסולם!! מה הולך פה!!
ככה זה - המחשבה היא האדם, ובמקום שאדם חושב - שם הוא!

פנק אותו

"ואתה דבר אל בני ישראל לאמר אך את שבתותי תשמורו, כי אות היא ביני וביניכם".
אחרי שהקב"ה מצוה אותנו על המשכן ועל בגדי הכהן הגדול בפרשות הקודמות, עכשיו הוא גם מצוה אותנו על השבת...
אבל בפרשת ויקהל, לפני שהתורה מצוה אותנו על מלאכת המשכן, קודם כל היא מקדימה לנו אזהרה על השבת...
מה יותר חשוב ומה צריך להיות קודם למה? מה פשר השינוי? פעם אחת היה גביר גדול שבשעה טובה חיתן את בנו יחידו...
בין כל ההכנות, צריך לקנות הרבה דברים חדשים, וכמובן שצריך לרכוש בגדים ותכשיטים.
הבגדים הם הכרחיים...
אבל התכשיטים פחות, הם באים רק ליתר פאר והידור.
איך אפשר לדעת האם הגביר הזה קונה את הדברים הנחוצים לחתונה משום שהוא באמת אוהב את בנו, או שהוא קונה אותם מתוך הכרח...? הרי סוף כל סוף הוא אבא שלו...
פשוט מאוד... צריך רק להתבונן בסדר הקניות.
אם הוא באמת אוהב את הבן שלו, הדבר הראשון שהוא יקנה לו זה איזה שעון יד שוויצרי מזהב...
הוא יקנה לו חפתים משובצים יהלומים...
קודם כל הוא יקנה את הדברים שאינם הכרחיים!
למה?
תן לי קודם כל לשמח את הבן שלי!
אני רוצה להפגין אותו במתנות ולשמח אותו עד לגג!
את שאר הדברים ההכרחיים, כגון חליפה ומגבעת אני כבר אקנה אח"כ...
אבל אם האבא קונה לבן שלו את מצרכי החתונה מתוך הכרח... קודם כל הוא יקנה את החליפה ואת הדברים שחייבים, כי זה סדר הדברים ופשוט חייבים אותם לחתונה...
אח"כ נקנה לו את השעון ואת החפתים.
אומר ה'בית הלוי': יש מצוות שהם בגדר הכרח... אי אפשר להיות יהודי בלי שבת. זה לא שזה לא הולך, זה לא זוחל!!!
אבל יש מצוות שהן רק לתוספת קדושה, הן לא הכרחיות כדי להיות יהודי... כמו בניין בית המקדש והקרבת הקורבנות.
קודם חטא העגל, הקב"ה מצוה את בני ישראל על מלאכת המשכן ועל בגדי הכהן הגדול... קודם כל הממתקים!
אח"כ הוא מצוה אותנו גם על השבת... כי אי אפשר בלעדיה.
אבל אחרי שחטאו בעגל, כביכול זה כבר לא מה שהיה, ולכן הוא ציוה אותנו קודם כל על השבת, ורק אח"כ התכשיטים...

הפינה הרגישה

"זה יתנו כל העובר על הפקודים, מחצית השקל בשקל הקודש".

איתא בירושלמי: כל דעבר בימא – יתן!
אני לא מבין, מה הקשר בין כל מי שעבר את הים בקריעת ים סוף, לבין נתינת מחצית השקל??
הרי מחצית השקל באה לכפר על חטא העגל!
אומר האדמו"ר מבעלו: "הים ראה וינוס".
מה ראה?

אומרים חז"ל: ראה ארונו של יוסף יורד לים...
למה הים היה צריך להיקרע דווקא מפני ארונו של יוסף הצדיק?? וכי משה רבנו לא היה מספיק גדול?! שהיה נקרע מפני משה רבנו!

אלא הקב"ה רצה לחזק את האמונה של עם ישראל בכח הצדיקים שכבר נפטרו מן העולם... גדולים צדיקים במיתתם יותר מבחייהם!
לכן הים נקרע דווקא מפני ארונו של יוסף, אע"פ שגם משה רבנו עמד שם...

נו, ולמה בני ישראל חטאו בעגל?
"וירא העם כי בושש משה לרדת מן ההר, ויקהל העם על אהרון ויאמרו אליו קום עשה לנו אלוהים אשר ילכו לפנינו, כי זה משה האיש אשר העלנו מארץ מצרים לא ידענו מה היה לו".

אומר רש"י: "והיינו שחשבו שמשה רבנו מת, ולכן עתה צריכין אנו לאלוהות אשר ילכו לפנינו".
אבל אם עם ישראל היו מאמינים שכוחו של הצדיק חופף עליהם גם לאחר פטירתו, הם לא היו מגיעים לחטא העגל!

כי גם אם היה נדמה להם שמשה רבנו מת, הרי זכותו עוד גדולה יותר מאשר היה חי!
לכן לפני שבאו ישראל לתת מחצית השקל כדי לכפר על חטא העגל, אמר להם הקב"ה: כל דעבר בימא – יתן!

עיקר התיקון לחטא - זו ההתבוננות בקריעת ים סוף והפקת הלקחים... שכח הצדיקים מגן על עם ישראל אף לאחר פטירתם!

צדיקים

רבנו מנחם כ"ץ זצ"ל

פעם אחת מספר ערלים נאספו ביום החג שלהם. כדי ללעוג ליהודים ולמנהגיהם הציגו לוויה יהודית. הם השכיבו את אחד הערלים על מיטה וכיסו אותו בטלית, כך נשאו אותו ברחובות העיר. הם הגיעו לפני ביתו של הצדיק. הרב שמע את הרעש בחוץ וניגש לחלון כדי לראות מה קרה. אז הערלים גילו את ראשו של השוכב ואמרו לאותו ערל: "תראה איזה כבוד נותנים לך היהודים, אפילו הרב שלהם בא להספיד אותך!".

רבינו הביט בעין חדה על המיטה. מאותו הרגע הערל במיטה השתתק בכל גופו. כשהגויים ראו מה קרה, הם באו לפני רבינו והתחננו שירחם על חברים. רבינו ענה להם שאם יקבלו עליהם מהיום והלאה, שלא יעזו ללעוג ולבזות את מנהגי היהודים, אז יתפא. הם הסכימו ומאותו הרגע הגוי הצליח להזיז את גופו.

רבינו נהג לרדת לפני התיבה ולומר 'כל נדרי'. שנה אחת רצו הקהל לקבל חזן אחד להתפלל גם מוסף בימים נוראים. החזן התעקש והסכים לקבל את המשרה בתנאי שיתנו לו להתפלל גם את 'כל נדרי'. היות והמזון העם השתוקקו לשמוע חזן זה, ראשי הקהל ביקשו את סליחת רבינו זיע"א לוותר הפעם על אמירת 'כל נדרי', למרות שנהג לעבור לפני התיבה תמיד. רבינו לא ענה להם דבר. כאשר החזן ניגש לעמוד, פתאום השתנה קולו והוא התחיל לקרקר כתרנגול. החזן ניסה בכל כוחו להתחיל בנוסח המקובל ולא עלה בידו. בסוף ראשי הקהל ביקשו מרבינו לרדת לפני התיבה. רק אחרי שרבינו התחיל לומר 'כל נדרי' קול החזן חזר להיות כבראשונה, ויהי לפלא.

הגאון רבי חיים אוגור זצ"ל סיפר שרבו הגאון רבי מנחם כ"ץ זצ"ל כאשר למד בישיבתו של מרן החת"ס סופר ראה שבכל ליל שבת אחר הסעודה הוא מסתגר בחדר הספרים. שמועות שונות הילכו בישיבה כי אליהו הביא לומד עם רבו. "שבת אחת", רבינו סיפר, "החלטנו 'הימחר'ים שיק', ר' מאיר א"ש אייזנשטט (אב"ד אוונגאר) ואני לברר האם השמועות נכונות או לא. ערכנו גורל מי יתחבא בבית הספרים ויתחקה אחר מעשיו של רבינו. הגורל נפל עלי. אילו הגורל היה יוצא על חברי ר' משה במקומי, היתה המלאכה קלה בהרבה מאחר והוא היה צנום ונמוך קומה. הבנתי כי יקשה עלי להחביא עצמי. אבל את תוצאות הגורל היה עלי לקיים. בליל שבת, כאשר מרן החת"ס סופר עשה קידוש ואכל הסעודה, נכנסתי לתוך הארון בבית הספרים בצד שלא היו בו ספרים. השארתי סדק צר בדלת הארון והמתנתי לבואו של רבי. לא ארכה השעה והחת"ס סופר נכנס. הוא הוציא ספר אחד מהארון ועיין בו. לאחר זמן מה התחיל ללכת לאורך החדר שהיה צר וארוך, הלך ושוב. הרב הגביר את קצב הילוכו עד שהתחיל ממש לרוץ... לפתע החדר כולו התמלא אור גדול, האור ממש בער. שמעתי שני קולות לומדים רמבי"ן על התורה. את קולו של רבי ומורי הכרתי, אבל הקול השני לא היה מוכר לי בכלל... רעד אחז בכל גופי ולא שלטתי בו עד שהארון שהייתי בו רעד גם הוא. מרן החת"ס סופר הרגיש שהארון רועד, הוא פתח את דלת הארון ומצא אותי מפרפר. הוא הוציא אותי מהחדר. כשהייתי בחוץ, שאל אותי אם ראיתי. כשעניתי 'כן', צהבו פניו ואמר לי 'גוט שבת' ואת הדלת סגר אחריו".

בס"ד
'דעת זקנים' הינו יקב בוטיק המייצר יין ברמה הגבוהה ביותר מענבים מובחרים ביותר מכל אזורים הסלתא שבארץ ישראל. היין מתיישן בחביות עץ אלון צרפתי משובחות, ומאופיין בטעמים ארומתיים מתקתקים, גוף מלא ומאוזן וסיומת חלקה ונעימה להפליא.
ייחודיות היקב היא שהיין נעשה בו בקדושה כמפורש בזוהר הקדוש (שמיני מ.)
שכל השפע הנמשך לאדם ולעולם תלוי באופן עשיית היין.

אז איך אנחנו מכינים יין בקדושה?

קודם כל היין נעשה רק ע"י אברכים ירי"ש | כל האברכים טובלים במקוה טהרה לפני העבודה ביקב | אף אדם לא נכנס ליקב מלבד העובדים בו | היין נעשה לשם מצוות קידוש, הבדלה, עונג שבת ויו"ט, ארבע כוסות, פורים, ברית מילה, חופה וקידושין כמבואר בהקדמת הגר"א לתיקוני זוהר | גוי לא ראה את היין כחומר השליה הקדוש והבן איש חי | מעשר ראשון חולק ללויים בפועל | לא מבושל | בקבוק חדש ללא חשש חילול שבת | ברכתו 'הגפן' אף לדעת הרמב"ם.

כי הקדושה עושה את שלה, מספיק רק לטעום כדי להבין...

להזמנות: בני ברק: 050-4173393 צמת: 050-4138839 חיפה: 0527-654417

ירושלים / בית שמש / ביתר: 0527-692603 באר שבע וחסיבינה: 050-4199050

גא לא לקרוא בשעת התפילה

בס"ד
דעת זקנים
מבצע משמח
"יין משובח, באחרים מבוזבז"

מבצע משמח
"יין משובח, באחרים מבוזבז"

מבצע משמח
"יין משובח, באחרים מבוזבז"

העלון טעון גניזה